

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi S. L.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Rejonowego w B.

z dnia 17 grudnia 1982 r., sygn. akt II Ns (...)

w sprawie z wniosku M. K.

o stwierdzenie nabycia spadku,

oraz prawomocnego postanowienia w/w Sądu

z dnia 16 kwietnia 1993 r., sygn. akt II Ns (...)

w sprawie z wniosku T. K.

przy uczestnictwie S. L.

o dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2010 r.,

zażalenia S. L. na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 25 września 2009 r.,

sygn. akt II Ns (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Uczestniczka postępowania o dział spadku złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych postanowień – Sądu Rejonowego z dnia 17 grudnia 1982 r. o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym w dniu 2 lipca 1980 r. W.

K. [sygn. akt II Ns (...)] i Sądu Rejonowego z dnia 16 kwietnia 1993 r. o dziale spadku po W. K. i po M. K. [sygn. akt II Ns (...)].

Postanowieniem z dnia 25 września 2009 r. Sąd Rejonowy w B. odrzucił tę skargę z tego powodu, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zasada zastępstwa stron przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Zastępstwo takie odnosi się także do czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, ale podejmowanych jeszcze przed sądem niższej instancji. Osobiste zatem wniesienie skargi przewidzianej w art. 424¹ § 1 k.p.c. (niepodpisanej przez profesjonalnego pełnomocnika) powoduje jej odrzucenie (art. 424⁶ § 3 k.p.c.).

S. L. złożyła zażalenie na to postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 25 września 2009 r. i wносиła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z przepisu art. 87¹ § 1 k.p.c. wynika zasada, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje wymóg zastępowania stron przez adwokatów i radców prawnych, a zastępstwo takie odnosi się także do czynności procesowych związanych z postępowaniem przed tym Sądem, podejmowanych już przed sądem niższej instancji. Oznacza to istnienie tzw. przymusu adwokackiego m.in. w postępowaniu zainicjowanym wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.).

Wspomniany w art. 87¹ k.p.c. przymus adwokacko – radcowski obejmuje także wniesienie zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego odrzucającej skargę o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia takiego sądu. W związku z tym, że złożone przez skarżącą się zażalenie z dnia 4 października 2009 r. nie zostało podpisane przez profesjonalnego pełnomocnika (a jedynie przez samą skarżącą) istniały podstawy do odrzucenia tego środka odwoławczego (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i w zw. art. 398²¹ k.p.c.).